

متن پرسش

با عرض سلام و خدا قوت. دو سوال مدت زمانی زیادی ذهنم را به خود مشغول کرده ولی با پرسش از اساتید قانع نشده ام. قبل از طرح سوال اجازه دهید بگویم طالب حقیقت هستم نه شبهه وارد کردن.

۱- همیشه وقتی به این مطلب می اندیشم که خداوند ما انسانها را مختار آفرید تا با اراده خود راه کمال و قرب را طی کنیم و در آخر نیز به سوی او رجوع می کنیم. خدا می داند که ما با اختیارمان سعید یا شقی می شویم علم خدا هم که تغییر و تبدیل پذیر نیست پس ما همان که خدا می داند را با اختیار خود انجام می دهیم و در آخر متناسب عملکرد خود ثواب یا عقاب را می چشیم. سوالی که همیشه کنار ذهنم می آید این جمله است (که چی؟) (چرا خلقتمان کرد که بعد به سویش برگردیم) ۲- ما ممکن الوجود در ذات خود هستیم که از خودمان است ۵۰ درصد عدم و ۵۰ درصد وجود که در حقیقت هیچی است داریم. سوال این است که آن ۵۰ درصد وجود که در یک مخلوق امکان پروانه در مخلوق دیگر امکان انسان شدن و همین طور به اندازه همه مخلوقات ممکن که مثلاً در پروانه می توانند پروانه بشود وجود دارد. (این ۵۰ درصد وجود در هر نوع از مخلوقات روی چه حسابی بوده است؟) از اینکه برای این سوال وقت گرانبهای خود را صرف می کنید کمال تشکر را دارم. التماس دعا.

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیکم السلام: ۱- در ابتدای کتاب «آشتی با خدا» بحثی در رابطه با «چرا خدا ما را خلق کرد؟» شده، فکر می‌کنم می‌توانید جواب خود را بپذیرید ۲- نمی‌دانم چرا ممکن‌الوجود را این‌طور معنا کرده‌اید. ممکن‌الوجود یعنی معدومی که امکان پذیرش وجود را از طرف حق دارد و تنها همان مخلوقی می‌شود که در ذات خود امکان آن را دارد و هرگز این‌طور نیست که ۵۰٪ امکان پروانه شدن داشته باشد و ۵۰٪ امکان انسان شدن. موفق باشید